

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Katedra správního práva

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce: Skončení služebního poměru státního zaměstnance
Autor: Milan Novák
Autor posudku: JUDr. Milan Podhrázký, Ph.D.

1. Zadání a cíl práce:

Problematika státní služby obecně, resp. dílčí otázky s touto problematikou související, představují v posledních letech důležitou součást zájmu právní vědy i praxe, a to nejen v oblasti správního práva. Jedná se o problematiku, v rámci jejíhož popisu si obvykle nelze vystačit s „klasickým“ členěním na jednotlivá právní odvětví či setrvávat na oddělení práva soukromého a veřejného. Svůj význam totiž může mít pro více právních odvětví a její přesahy mohou být v některých ohledech i soukromoprávní. Přes výše uvedené (nebo možná právě proto) se však daná problematika doposud netěšila nikterak intenzivnímu zájmu odborné literatury, byť se tato situace i v návaznosti na první aplikační zkušenosti se zákonem č. 234/2014 Sb., o státní službě, v poslední době mění k lepšímu. Tím spíše je však nutno volbu tématu ze strany autora posuzované práce ocenit, a to včetně zaměření na určitý konkrétní aspekt dané problematiky v podobě „*Skončení služebního poměru státního zaměstnance*“. V úvodu práce (viz str. 1-3) její autor navíc přehledně a srozumitelně vymezil cíle, k nimž by měla jeho práce směřovat. Lze proto konstatovat, že volba tématu i autorem nastíněné cíle práce nepochybně požadavky kladené na diplomovou práci splňují.

2. Obsahové zpracování práce (včetně struktury, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Posuzovaná diplomová práce (která má z hlediska svého rozsahu celkem 67 stran) se vedle svého úvodu, závěru, cizojazyčného resumé, seznamu použitých zkratk a seznamu použité literatury člení na 5 samostatných hlavních částí. Autor se nejprve věnuje „*Předchozí právní úpravě*“ (část 1., str. 4-8) a v obecnější rovině též „*Zákonu o státní službě*“ (část 2., str. 9-11). Stěžejní část práce je poté zaměřena na samotné „*Skončení služebního poměru státního zaměstnance podle současné právní úpravy*“ (část 3., str. 12-54). Samostatnou pozornost pak autor věnuje „*Komparaci s jinými zaměstnanci*“ (část 4., str. 55-56) a „*Právní úpravě ve Slovenské republice*“ (část 5., str. 57-58). Takto vymezené hlavní části práce jsou pak pro větší přehlednost dále strukturovány.

Základní struktura práce je logická a lze jí porozumět, byť orientace v členění stěžejní části práce (kapitola 3.) i s ohledem na délku názvů jednotlivých podkapitol může být pro čtenáře poněkud komplikovanější. Pokud jde o proporcionalitu jednotlivých částí, zde nelze přehlédnout, že rozsah ostatních částí oproti stěžejní kapitole je poněkud skromnější (jak plyne i z výše popsané struktury práce), nicméně to je z hlediska zaměření práce pochopitelné a odůvodnitelné. Je samozřejmě otázkou, zda některé části v této (samostatné) podobě vůbec musely být součástí práce, případně zda naopak v rámci nich nebylo možno pojednat o některých (třeba obecnějších) otázkách s tématem taktéž souvisejících. Uvedené se týká zejména části 2. (věnované zákonu o státní službě) i části 4. (srovnání s jinými veřejnými zaměstnanci), kde jsou shora popsané pochybnosti dosti patrné. Mám též určitou pochybnost, zda bylo v dané podobě vhodné práci

zahájit úvodní částí, v níž je popisovaná komparace předchozí právní úpravy (která nikdy nenabyla účinnosti) s úpravou stávající, jež je teprve v další části práce podrobněji rozebírána. Je nicméně třeba připustit, že i tento přístup (nahrazující „klasické“ historické exkurzy v diplomových pracích) může být využitelný. V každém případě je ale třeba ocenit, že sám autor v rámci úvodu práce popisuje a vysvětluje strukturu, kterou pro zpracování daného tématu zvolil, a je třeba respektovat jeho autorskou volbu, na které otázky (a v jaké části) se v práci zaměří.

Z hlediska práce s prameny autor prokázal schopnost odpovídajícím způsobem pracovat s odbornými texty a právními předpisy. Diplomová práce pracuje i se soudní judikaturou, byť tak činí jen v omezené míře, a je škoda, že nezohledňuje některá aktuální rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, která se tématem práce úzce souvisí a v době dokončování práce již existovala (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2020, čj. 8 Ads 222/2020-46, či ze dne 20. 1. 2022, čj. 6 Ads 277/2020-56). Strukturu a rozsah využitých pramenů nicméně lze (i s ohledem na výše již zmíněnou nedostatečnou rozpracovanost tématu v odborné literatuře) považovat pro danou práci za dostatečnou (odborné monografie, komentáře, odborné články i elektronické zdroje).

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

Přihlédneme-li k formálním náležitostem, je posuzovaná práce zpracována řádně a v souladu se stanovenými požadavky. Text neobsahuje zásadní stylistické chyby. Poznámkový aparát autor využívá způsobem odpovídajícím úrovni dané odborné práce.

4. Celkové hodnocení práce a její doporučení k obhajobě: (včetně naplnění zadání a cíle práce):

Posuzovaná diplomová práce je zpracována tak, že i přes výše uvedené výtky nepochybně odpovídá požadavkům kladeným na diplomové práce, přičemž cíle práce a zadání tématu byly nepochybně naplněny. Stejně jako část práce sice může v některých ohledech působit dosti popisně (či „přehledově“), nicméně s ohledem na změření tématu to nelze autorovi příliš vyčítat. Mám však za to, že se autor mohl některým zajímavým otázkám, na které v rámci práci narazil, věnovat podrobněji a blíže seznámit čtenáře s různými aspekty sporných otázek (typicky se to nabízelo např. u otázky skončení služebního poměru z důvodu věku, viz str. 50-51). Uvedené by zřejmě bylo pro práci (i jejího autora) přínosnější, než se věnovat stručné „srovnávací“ části zaměřené na slovenskou právní úpravu. V každém případě však autor prokázal dobrou orientaci v rámci popisované problematiky jako celku, přičemž je třeba zohlednit i to, že se jedná o problematiku v řadě ohledů dosud nijak komplexně a podrobněji nepopsanou (tím spíše ne v rámci kvalifikačních prací). Ocenit lze i to, že autor nesetřval pouze u popisu právní úpravy a závěrů odborné literatury či dalších zdrojů a neopomněl se samostatně vyjádřit ani k možným změnám právní úpravy (viz např. shrnutí na str. 60).

5. Doporučení práce k obhajobě (zda se práce doporučuje či nedoporučuje k obhajobě):

Předloženou diplomovou práci lze přes výše uvedené drobné výhrady k obhajobě nepochybně doporučit, přičemž podle mého názoru přichází v úvahu její hodnocení známkou výborně s tím, že v rámci samotného výsledného hodnocení bude samozřejmě nezbytné zohlednit i podobu ústní obhajoby práce ze strany autora.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

V rámci ústní obhajoby diplomové práce by se autor měl vypořádat s výtkami obsaženými v

tomto posudku a samozřejmě by měl být schopen zodpovědět otázky vzešlé z diskuse před zkušební komisí. Z obhajoby by také mělo být zřejmé, že závěry učiněné v práci v písemné podobě je autor schopen přehledně a srozumitelně formulovat též ústně.

Jako případné téma k diskusi u ústní obhajoby dále navrhuji, aby se autor vyjádřil podrobněji k problematickým otázkám řešeným aktuální judikaturou Nejvyššího správního soudu (označenou v posudku výše) týkající se zániku služebního poměru v případě rozhodnutí soudu o upuštění od potrestání, resp. odlišení dlouhodobého pozbytí zdravotní způsobilosti pro výkon dosavadní služby a pozbytí zdravotní způsobilosti pro výkon státní služby obecně.

V Plzni dne 13. 5. 2022

Milan Podhrázký